

quibus totum conservatur corpus, evertit (§. 21.) luctamque hanc in contrarium vertit. Efficiente igitur prorsus e medio sublato, repente tam actio quam resistentia cessant, quae luctam eam inter se invicem constituebant; et omnia ergo symptomata una cum iis evanescent (§. 19.), totus quoque morbus qui cum iis constipatur. At vero illo quidem permanente, motibus autem et resistentia prorsus evanescentibus cessat quidem pariter haec mutua lucta, omnia quoque symptomata, atque morbus, verum tamen et vita simul (§. 11.); perniciosumque exitum lucta haec acquirit.

§. 23. Tametsi resistentia quaedam aliquando remanet, laesio nimirum quaedam motuum aequabilium licet sublata sit haec causa, non prius cessat, quam vis aequilibrii horum motuum adaequetur; sin autem tardius; nec mare undis agitated subito cessat, quamvis ventus deficit. Nec bombus undulatorius campanae valde sonore illico quiescit; neque vibratio pendulorum quiescit statim ac vis motrix cessat.

§. 24, Verum multo facilius resistentia ista perseverat, ac diutius perdurat,